

znesek, med tem ko drugo preskrbi dežela sama in pa občine, v kolikor bode mogoče. Naj gospodje pogledajo poročilo ministerstva. Tam je izrekoma povedano, da je državno breme olajšano, bistveno olajšano, s tem, da se je na Kranjskem postavni šolski patronat razpustil.

Zato je govorjenje pač le o vinarji za potrebo, ako stavim prošnjo, da se namesto 10.000 gl. postavi v ekstra-ordinarij znesek 15.000 goldinarjev.

Dopisi in novice.

Iz ptujske okolice. 11. junija je imelo učiteljsko društvo ptujskega okraja svoj 5. letošnji zbor. Vdeležilo se ga je 26 ugov. Predsednik učitelj g. Serneck je začel zborovanje ob $\frac{1}{2}$ 10. uri. Zapisnik zadnjega zbora se je prebral in potrdil. Potem je prišlo na versto poročilo o društvenih opravkih od časa aprilovega zborovanja. V tem času so društvenemu vodstvu dohajale sledeče stvari, o katerih je poročal tajnik g. Robič: a) ukaz dež. šol. sveta od 27. sušca t. l. zastran knjižice »Erzählungen aus der steierm. Geschichte«, izdane po g. dr. Kronen-u v Gradcu, katero je sl. ministerstvo v rabo na štaj. ljud. šolah dopustilo. b) ukaz ministerstva za uk od 25. sušca 1873. št. 1418, o rabi učnih tekstov in učnih pripomočkov v ljudskih šolah. Ta ukaz (v 24 iztisih) se je vsem šolam ptuj. okraja razdelil. c) dopis ravnateljstva zveze štaj. učiteljev od 26. aprila. d) 1 iztis »Deutsche Blätter für erziehenden Unterricht« s prospektom; odkazal se je društveni knjižnici. e) Schubertov »Deutsches Lesebuch« 1. 2. 3. 4. del; odkaze se triudnemu komiteju (g. g. Férk, Robič, Krajnc) v pretresovanje. f) zapisnik priporočevanja vrédnih nemških in slovenskih spisov za mladost; razdelil se je v 24 iztisih vsem šolam ptuj. okraja, tako tudi g) »Die Hebung der Volksschule«, brošura dr. Schwab-a v 24 iztisih. h) Nova pravila zveze štaj. učiteljev so se razdelila vsem društvenim udom. i) 1 katalog o razstavi učnih sredstev v Vratislavi 1874. podaril je g. Robič, kateri se je vratislavskega uč. zborovanja vdeležil, za društveno knjižnico. Poročal bode o tem zborovanju v prihodnjih društvenih shodih. —

Po tem poročilu se je začel ob pol 11. uri znanstven govor g. grofa Wurmbbrand-a, grajščaka na Borl-nu (Ankenstein) in uda okrajnega šolsk. sveta. Zanimival je ta govor tudi mnogo inteligentnih Ptujčanov. Počastili so nas namreč s svojo navzočnostjo gg. okrajni glavar Trautvetter, mestni župan dr. Strafella, okr. šolski nadzornih prof. Končnik, udje okrajnega in krajnega šolskega sveta, udje mestnega odbora in še veliko drugih izobraženih mestjanov, katere je zanimival zelo mikaven govor gsp. grofa Wurmbbrand-a. Zaderžaj govora pa je bil ta-le: Važnost prirodoslovnega preiskovanja za telesni in dušni razvoj človeka. Preiskovanje o starosti in o načinu človekovega življenja v prahistorični dobi. 1. Nahajališča iz naplavne (diluvialne) dobe. 2. Nahajališča sgrad na kolji (Pfahlbauten) po šotičih iz kamnene dobe (Steinzeit). 3. Perva raba kovin in začetki omike. Gosp. govornik je navzočnim priobčil tudi najdbe in nahajališča, ktera so za zgodovino človeka v Evropi zelo važna. Na nekterih objektih, ktere je g. grof pokazal, je dokazal izobraževalno stopinjo predzgodovinskih ljudstev starodavnega časa in v kratkem razložil sedanje mnenje o zvezi prvotnih časov s sedanjimi. Konečno smo vse one objekte, ktere je g. grof pri svojem govoru rabil, na tanko pregledovali. V prihodnjem našem zborovanju 2. julija bo g. grof Wurmbbrand ta govor nadaljeval in dokončal, kajti iz tega, kar je bilo pri prvem predavanju povedanega in primerjajé vse to s tem, kar najdemo pri neev-

ropejskih (prirodnih) ljudstvih sklepamo na rod prvega človeka, na njegovo razmerje v naravi in na naj imenitnejša vodila kulturnega razvoja. Ako vse to v 3 točke povzamemo, glasi se tako-le: 1. Narodopisje (etnografija) prirodnih ljudstev. 2. Človeko- in plemeno-slovje. 3. Zgodovina omike. — (Takošna predavanja so pa, res da! silo zanimiva. — Priroda je odperta knjiga stvarjenja; a večini ljudi nerazumljiva. Učenjaki sicer trdijo, da jo znajo brati, a dostikrat nahajamo, da to, kar prvi terdi, drugi overze, nove opazke, nove najdbe večkrat vse kaj drugega dokažejo in na beli dan spravijo od tega, kar smo dosihmal za resnico imeli. Kakor pri môdroslovji velja tudi pri geognosiji staro vodilo: . . . . leviter gustata reductit a Deo, omnino exhausta reductit ad Deum. Vred.)

Iz Šent-Jerneja 16. junija 1874. Dragi Tovariš! Zmiraj nam kaj veselega in tudi žalostnega poveš. Večkrat, ali bolje rečeno, vselej nam po pravici, ali kakor pravijo, po vseh ustih poveš, posebno kar se tiče naše plače. Mnogokrat so tožili, da nam učiteljem ne privoščiš boljše plače, zagovarjal sem te, pa vse zastonj; rekli so, klerikalca ne spreobrneš! Rekel sem, da se pa drugi šolski listi tolikanj bolje potegujejo za boljšo plačo, potem se pa bode že pobotalo in denar se bo poprej dobil. — Pa kaj se zgodi! Povsod le jeremiade. Podpisovali so prošnje od Poncija do Pilata; a jaz nisem podpisal ničesa, kajti mislil sem: kedar bodo za nas učitelje denar dobili in ga kaj imeli, potem tudi mene ne izpuste; saj vedo, da še bivam.

Zares mi pa pošljejo 1. maja nakaznico z opombo, da naj pošljem pobotnico okraj. šl. predsedniku v potrdilo in podpis. Zvedel sem pa od svojih g. tovarišev, da našega visokorodnega predsednika grofa Chorinskega ni doma; bili so šli v Ljubljano, tarnanje je bilo veliko. — Zopet si mislim, g. grof so šli v Ljubljano po denar. — Ko pa zvem, da 1. junija izplačajo, hitim tudi jaz s pobotnico k davkarji, ko sem dobil glas, da brez poterjene (?) pobotnice izplačajo. Se toliko bolje si mislim, gotovo je denarja toliko kot toče, ali glej! ko pridem v Kostanjevico k c. k. davkarji, povejo mi, da je v kasi samo toliko denarja, da morejo vradnike izplačati za ta mesec. Nagovarjal sem gospode, naj za ta mesec počakajo, ker učitelji že 8 mesecev čakajo, pa mi reko, da so učitelji že navajeni čakati, naj še nekaj časa, kakih 8 ali 10 dni, poterpé, da iz Ljubljane denar na posodo pride. Šel sem brez denarja. Čez osem dni dobim glas, da je denar že tam, in res precej po šoli jo maham v taki vročini po denar, in g. Rose, davkar me pozdravi, rekoč: Ravno prav ste prišli, jutri bi bil Vam denar že po pošti poslal, tukaj je! in mi všteje za penzijo 12% t. j. 72 gl., za uč. knjižnico po 1/2 od letne plače in tudi to, kar mi je bil župan že na račun dal, in kar ostane namreč 242 gl. 69 kr. mi izplača. Rekel sem: Hvala in sem šel! Imam še za dva mesca denarja notri, namreč tisto, kar sem do sv. Jurija od g. župana prejel, ker sem si mislil, ko mi je v jesen denar ponujal: bolje je, derži ga, kakor lovi ga! Drugi imajo se tudi po nekaj goldinarjev, po 6 gl. in tudi več, v krajni šolski blagajnici. Ne pobirajo pa še nič ne pri davkih, niti od otrok v šoli; če ne dobé g. okrajni predsedniki na brado, ne bomo zanaprej nič več dobili, ko se ti viri posuše. — Hvala Bogu za to, kar smo dobili. (Saj ste dvakrat zaslužili. Vr.) Več bi še lahko povedal, pa naj bode! — Povsod denarja manjka. (Dežela nima, vsaj po nekaterih krajih ne; gosposka ne more kmetu vola prodati, ki mu njivo gnoji in orje, kakor tudi krajaču vatla ali šivanke ne, kako bode pa živel; država pa ne dá. — Slišimo pa, da bo deželni odbor denarja iskal; naj ga dobi, kakor ve in zna; učitelji ne morejo brez plače učiti, in ob besedi živeti; kranjska

dežela je že tako preveč davka plačala, to so tudi na Dunaji že spoznali; naj tedaj deželi povernejo s tem, da sa šole kaj dajo. — Upamo, da bodo veljavni gospodje svoj glas zato povzdignili, kakor dr. Razlag na Dunaji. Vred.)

Pri šoli je pa zmirom ajdova setev, — dela brez konca in kraja. Obiskala sta našo šolo visokorodna gospoda, knez Metternich in grof Chorinski ob priliki razdelitve denarne pomoči za revne Dolenjce. Šli smo njima naproti. Majhina šola, se jima zdi. Pa ne, da bi jaz kaj tožil, Bog varuj! učitelj molči in uči otroke! Čez nekaj dni pa pridejo stolni prost dr. Janez Pegačar, ud dez. sl. sveta, tudi ta gospod šolo ogledajo, — pa noben gospod takrat ne pride, ko so otroci v šoli. Napovedujejo tudi gospoda deželnega šolskega nadzornika. Dobro došli! Bodo se vsaj prepričali, kaka težava je podučevati v tesni in prenapolnjeni sobi, potim se vsaki dan notri, kakor mlatič v škednji. Edino dobro je to, otroci hodijo radi v šolo; ne vem ali se boje kazni, akoravno še niso bili nobenkrat naznanjeni, pa bolje strašiti, kot pa toževati jih, mislim si mnogokrat. — Učnih pripomočkov mislim, da bode naša šola že dobila, ker so me svitli knez Metternich popraševali, ali ima šola kaj učnih pripomočkov. Rekel sem, da to, kar se vidi na steni in še nekaj v omari. — Gotovo bomo dobili kaj; taki gospodje ne poprašujejo kar zastoj. Hvaležni bomo za vse, kar prejmemo. — Da si mi zdrav »Tovariš!« — J. Sajè.

Iz Černomlja.*) Učiteljski zbor. Dalje. Ko sta bila voljena zapisnikarja gg. Schiller in Hočevar, začela se je obravnava. Za prvo točko oglasili so se g. g.: Stanonik, Germ in Borštnik.

G. Stanonik govori: Dober kup je red in snaga, vsakemu sta ljuba. Tako beremo v slov. Abecedniku. Ako je pa snaga polovico blaga, je red pol storjenega dela. Red mora biti v šoli naj bo učitelj že kdorkoli, če tudi še iz starega testamenta, ali pa olikan ves, iz novega elementa! Red gledé časa, in red gledé učenja. Ker pa red vže vsled razdelenja šolskih učnih ur in postave biti mora, govorim jaz, kako si bo učitelj toliko potrební mir v šoli ohranil.

1. Učitelj naj polnuje svoje dolžnosti natanko, in naj jim bo kos v vsakem oziru. Naj podučuje mirno, ljubeznivo in zmožnostni učencev primerno. 2. Naj uk različno obdeluje, in vmes vselej kaj prav pomenljivega, spodbudnega, koristnega, včasi tudi kratkočasnega vpleta. 3. Podučuje naj občutljivo, to je tako, da je sam ves navzet duha, kterege misli učencem vdihniti. Na taki način ohranil si bo mir v šoli, in tudi prepogosto letanje iz šole bo pojenjalo, ker skušnja uči, da večkrat otroci zavoljo dolgega časa ven prosijo. Ako pa učitelj previdi, da je kateri učencev bolehen, naj se o tej reči posvetuje z roditelji. Pred vsem mora pa biti učitelj v šoli »dobro gor položen«, toraj naj gre zvečer o pravem času počivat, da bo zjutraj brihten in ne čmeren, kakor bi ga »lasje boleli«. In bo dobro gotovo njegovi šoli, njegovemu zdravju in tudi — žepu.

G. Germ nasvetuje v daljšem govoru te-le pripomočke: 1. Učitelj naj si skuša pri učencih ljubezen in spoštovanje pridobiti. 2. Naj nazorno podučuje, ker je nazornost temelj vsacega spoznanja. 3. Naj se učitelj vestno za nauk pripravlja, in na tanko učnega črteža derži. 4. Naj vpelje in ohrani natanjčni red. 5. Naj učence večkrat opomni, koliko si škoduje z vednim jo letanjem iz šole in koliko to tudi druge moti.

G. Borštnik priterdi temu, kar sta gg. predgovornika omenila, in dostavi, da se le pri večjih učencih navada pogostega letanja iz šole lože in hitreje da odpraviti.

*) Glej l. 11. 1. junija.

G. Hočevar pravi, da je on svoje učence s tem odvadil te razvade, da je vsakega otroka, kateri je ven prosil, pustil zunaj klopi stati, in mu rekel: no! zdaj si vže zunaj. On namreč misli, da se bode otroku vže na obrazu poznalo, ako mu je res sila, in da bo vže še prosil in mendral, ako mu je resnično potreba.

Temu nasvetu se ne priterdi, ampak sklenilo se je, da naj vsaki učitelj ravna tako, kakor sam naj bolje ve in zna. (Te misli smo tudi mi, priderževanje otrok v šoli, ko prosijo na stran, je škodljivo zdravju in nramnosti, nekteri tukaj mislijo: bolje je, da jih deset iz navade ven gre, kakor da bi se enemu na zdravji ali sicer škodovalo. Vred.)

Drugo vprašanje obravnavajo: G. g. Stanonik, Kavšek in Germ. G. Stanonik govori tako-le: Dandanes ves svet oliko in omiko zahteva, ker pa ostudna kletev in sirovo psovanje kar nič po oliko ne diši, toraj je dolžnost učiteljeva, da to odpravi, in učence pred tem svari in varuje. Pove naj jim večkrat, kako ostudna je ta hudobija, kako kaže taki človek svojo surovo in popolnoma pokvarjeno serce! Kako se tacega človeka vsaki pošten in dober človek boji in ogiblje! Koliko huđega, in koliko nesreč iz te hudobije in surovosti izvira! Koliko sovraštva in jeze napravi med sosedi in vaščani itd. Kaže naj jim to tudi v izgledih, kterih se, žali Bog, ne manjka. Naj opominja tudi učence k miroljubnosti, poterpežljivosti in prizanašljivosti, kar je tudi naš naj večji učitelj g. Jezus Kristus tolikokrat priporočal. Posebno pa naj gg. kateheti otroke pred temi hudobijami svarijo in od njih odvračujejo, posebno vže za to, ker se v katekizmu o tem le malo nahaja. Temu pritrđi gosp. nadzornik.

G. Kavšek ponovi že omenjeno in pristavi, da naj učitelj večkrat lepe izglede iz sv. pisma učencem predstavlja.

G. Germ meni, da bi se otrokom pri taki priliki o zmirjanji in psovanji povedalo, da taisti ima navadno sam največ napak, kteri take drugim očita.

G. Hočevar pravi, da bi se take reči popolnoma gg. kateketom prepustile.

G. Jeršinovec pa nasvetuje, da se v takih slučajih tožitelj in zatoženec kaznujeta, da je prej mir.

Tratjo točko obdeljuje g. Jeršinovec, drugi pa so pismene izdelke priložili.

Gosp. predsednik prebere nekaj došlih dopisov. V odbor za pripravljanje vprašanj za prihodno zborovanje sta bila voljena Jeršinovec in Stanonik.

Da si mi zdrav in čverst, ljubi Tovariš, kakor do zdaj tudi naprej! Bog!

Iz Kranja. V nedeljo 14. junija se je versila pri nas svečanost učiteljstvu in sploh prijateljem šolstva zanimiva. O 11. uri dopoldne se je zbrala mladina v šolski izbi in gsp. okrajni glavar je slovesno izročil učitelju gsp. Matiju Potočniku, ki je pol stoletja učiteljaril, srebrni križec s krono. Pomen dneva je mladeži razkladal gosp. katehet Špendal. Svečanosti so se vdeleževali profesorji c. k. gimnazije, meščanje, zastopovalci krajnega šolskega sveta, domači in unanji, vzlasti ljubljanski ljudski učitelji. — Popoldne se je v spomin dneva zbralo več ljudskih učiteljev, slavili so starčka in med drugimi se mu je njegov nekdanji učenec, učitelj Andrej Praprotnik, zahvaljeval; peli so nemške in slovenske pesmi in razšli se z vošilom: Bog daj slavljenemu starčku ućakati še mnogo let!

(Šolsko. Stvar je resnična.) Oče. Dober dan, gospod učitelj! Ne zamerite, da vas ogovorim; sram me je, pa tudi — žal mi je! Učitelj. Kaj pa je, oče, kaj! Oče. Žal mi je, da vas lani nisem poslušal. Svetovali ste mi, naj svojega Janezka, ki se je v IV. razredu bil obnesel prav slabo, nikar ne dajem še v latinske šole, da ne bo opravil nič, ker ni še dosti pouččen, ker

ima trojko; pa — nisem maral, in tega, verjemite mi, kriv je sosedov Tine. Učitelj. Kako to, in kdo je to — sosedov Tine? Oče. I — študent je, v VII. ali že v VIII. šoli latinski, in — ta mi je pravil, da zdaj stare postavne ne veljajo več, da za spričevala iz ljudskih šol ne prašajo več, da se zanje celo zmeniti ne smejo. Kaj to, če ima Janezek trojko! O šolskih praznicah, pravi, ga bom jaz nekoliko poučil, deček je precej prebrisan, potem napravi tisto preskušnjo za latinske šole, pa učitelju kašo upihamo, kar s trojko njegovo pojde v gimnazijo; to se bo glavnemu učitelju pod nos kadilo, bote videli! Tako in še več družega mi je pravil sosedov Tine. Meni se je to čudno zdelo, skor nemogoče; ali — ker je le tako onjavil, in je materi, ki ima Janezka nekoliko prerada, dobro delo, češ, tudi leto ne bo zgubljeno, ga res o počitnicah nekaj uči. V začetku šolskega leta gre k skušnji. Le številariti je nekaj znal, sicer se mu je pa neki prav terda godila, pa vendar so ga sprejeli, da sem se sam čudil. Zdaj pa, pomislite, kaj se zgodi? Ko undan sklenejo prvo polovico šolskega leta, pa prinese domu spričalo, in — kaj ima? Trojko, kaj še; trikrat trojko; slab je — skozi in skozi v vseh naukih, še celo v kersanskem nauku. Vidite, g. učitelj! zato sem dejal, da — sram me je, pa žal mi je. Učitelj. Milujem vas, in Janezka; povém pa, ker že o tem govoriva, da je spekle takrat tudi mene, ker so razun vašega še enega s trojko vzeli v srednje šole. Doslej tega ni bilo. Kaj si more pač svet misliti? Da smo ali mi krivični, ali pa da uni niso pravični. Lepo ni na nobeno stran, da se med seboj ne vjemamo. Stvar je žalostna, vendar mi je v nekako zadostovanje, ker tudi uni, ki so ga sprejeli s slabim spričalom v latinsko šolo, je staknil trojko, kakor sem slišal pripovedovati. Da učence mi, ki jih celo leto, ali še po več let imamo v glavnih šolah, bolje poznamo, je gotovo; gotovo pa tudi, da profesorji — da-si učeni — naglo, po nekterih prašanjih koj ne morejo spoznati, kateri, prej jim popolnoma tuji učenci, so dosti podučeni, kateri pa niso. Razun tega nekteri, vzlasti kmečki, o šolskih praznikih mnogo pozabijo, nekteri mestni si pa nagloma kaj priučijo; časih še nevednež ktero dobro pové, kakor slepa kura kterikrat tudi najde zerno; precej jih je pri sprejemovanjski skušnji skupaj, nekaj se profesorjem mudi, nekaj si pa mislijo, ker jih sedaj za srednje šole latinske ne oglašja se ravno preveč, hočemo jih pozneje podreti in potrebiti, in — tako vzamejo marsikterega v gimnazijo, kakor vašega Janezka itd.

(Konec prih.)

Is seje c. k. šolskega sveta dne 28. maja 1874. — Rešitev opravnih spisov od zadnje seje se jemlje na priznanje: bere se ministerialni ukaz dne 7. maja 1874., v katerem se sporočilo ravnateljstva ljublj. višje realke zastran učnih knjig v t. šl. letu jemlje v vednost, ozirajé se na ministerialni ukaz dne 7. marca l. 1874. št. 2775, priporočajo se te učne knjige tudi v prihodnjem šl. letu, le ako je nujna sila naj se nasvetujejo druge. 2. Posvetovalo se je o novem vstrahovalnem redu za višjo realko, kateri je nasvetovalo ravnateljstvo realke. Stavljá se nasvet za vmestjenje učiteljske službe za kemijo. 3. Prestavljavcu Močnikovega geometričnega nazornega poduka za spodnje gimnazije izreka se priznanje in odkazuje plačilo. 4. V vednost se jemlje, da se bode na državni gimnaziji v Kočevji podučevalo v telovaji od meseca maja do julija, izreka se, da zoper izdajo letnega programa ni premislikov. 5. Predlog ljublj. višje gimnazije za dovoljenje porabe avstrijsanske zgodovine od K. H. L. Pölitza predlaga se slav. ministerstvu. 6. Sporočilo c. k. šolskega nadzornika za ljudske šole o nazorovanji možkega in ženskega učiteljsča se predlaga slav. ministerstvu, in stavijo se nasveti a) na stalno vmestjenje nekega učitelja; b) s početkom leta 1874/75. naj se napravi pripravljalni tečaj na c. k. možkem učite-

ljišču, naj se dovoli potreben denar za štipendije in oziroma najemnina za eno šolsko sobo; c) da se privoli potreben donesek za učila na možkem in ženskem učiteljišču; d) da se postavi novo poslopje na državne stroške za c. k. možko in žensko učiteljišče. 7. Dalje se zaključí, da se razpiše služba glavnega učitelja za risanje in matematiko na ženskem učiteljišču in dvoje učiteljičnih služeb na ženski vadnici. 8. Slavnemu ministerstvu se predlaga odpoved c. k. sl. nadzornika Hitija in stavlja se nasvet za vmenjenje drugega. 9. Soseske v Postonji, Velkem, in Malem otoku, v Zagorji, Zalogu, Stari vasi in Hrašah prosijo, da bi bil na ljudski šoli v Postonji učni jezik oziroma nemški. V tej stvari, se je zaslísal pomnoženi krajni šolski svet in deželni odbor kranjski in ukazuje se, da bude s pričetkom prihodnjega šolskega leta 1874/75 nemški jezik kot obligaten del občenega poučevanja. 10. Ker je izstopil pripravnikov eden, oddajo se zapadli obroki štipendije drugemu. 11. Prošnja izstopivših učit. pripravnic, za odpuščenje povernitve državne štipendije, predlaga se ministerstvu. 12. Vprašanje nekega c. k. okraj. sl. sveta, ali nepogojno velja pravilo v všolanji in izšolanji slehernega kraja v kako šolo, zavrača se na določbe §§. 9., 10. in 49. dež. postave 29. aprila 1873., št. 21. dež. zak. 13. C. k. okraj. sl. svetu v Kočevji se naroča, da odpravi zapreke zoper vstanovljenje krajnega šolskega sveta v Stalichah, dovoljuje se porabljenje šole v Stalichah za medčasno poučevanje, dokler ne pride in službe ne nastopi začasno imenovani učitelj in šola se vversti v IV. plačilni razred po 10 kr. solnine na mesec od otrok. 14. Po nasvetu okraj. šols. sveta v Kočevji se privoli za klet in dervnico pri šoli v Stalichah 550 gl. iz Wirtrajhove šolske vstanove. Vloga provincijala franciskanskega reda v Kostanjevici, kar se tiče učne sposobnosti redovnikov kot učenikov na kamniški ljudski šoli, zavrača se na ukaz c. k. deželnega sveta dne 22. februarja št. 233., ki je v tej stvari došel c. k. okrajnemu šolskemu svetu v Kamniku.

Razpis učiteljskih služeb:

Na Kranjskem. V Sori, ljublj. okolice, učiteljska služba na novo vstanovljeni ljudski šoli; plača je 500 gl. in prosto stanovanje. Prošuje v 6 tednih do kraj. sl. sveta. — V Černomlji, služba IV. učitelja in v Semiču služba II. učitelja, plače je po 400 gl. in v Semiču prosto stanovanje. Prošnje na dotični krajni šolski svet do 15. avgusta t. l.

Premembe v učiteljskem stanu.

Gsp. Mihael Kuster, okr. šolski nadzornik, je začasni vodja 4 razredne ljudske šole v Kranji. Gsp. Janez Čuk je učitelj v Polomu na Kočevskem.

Vdovsko učit. društvo. Gsp. Anton Hribar, gl. učit. v Gorici, je plačal letnino za 1874. l. Gsp. F. Z. iz Sp. T. 7 gl. za vd. in učit. dršt.

 To številko smo poslali vsem sedanjim naročnikom; prihodnjo pošiljamo le tem, ki naročnino obnové. — Vljudno vabimo svoje prijatelje v naročbo s pristavkom, da se denar naj laže pošilja s poštno nakaznico, temveč, ker se tudi na njo lahko kaj kratkega napiše.